

॥ गोसूक्तम् ॥

आगावो अग्मन्नूत भद्रमक्रन्। सीदन्तु गोष्ठे रणयन्त्वस्मे। प्रजावतीः पुरुरूपा इह स्युः।
इन्द्राय पूर्वीरुषसो दहानाः। इन्द्रो यज्वने पृणते च शिक्षति। उपेददाति न स्वं मुषायति।
भूयोभूयो रयिमिदस्य वर्धयन्। अभिन्ने खिले निदधाति देवयुम्। न ता नशन्ति न दभाति
तस्करः। नैना अमित्रो व्यथिरादधर्षति। देवाग्श्च याभिर्यजते ददाति च। ज्योगित्ताभिः
सचते गोपतिः सह। न ता अर्वा रेणुककाटो अश्रुते। नसग्स्कृतत्रमुपयन्ति ता अभि।
उरुगायमभयं तस्य ता अनु। गावो मर्त्यस्य विचरन्ति यज्वनः। गावो भगो गाव इन्द्रो मे
अच्छात्। गावः सोमस्य प्रथमस्य भक्षः। इमा या गावः सजनास इन्द्रः। इच्छामीद्धृदा
मनसा चिदिन्द्रम्। यूयं गावो मेदयथा कृशं चित्। अश्लीलं चित् कृणुथा सुप्रतीकम्। भद्रं
गृहं कृणुथ भद्रवाचः। बृहद्वो वयं उच्यते सभासु। प्रजावतीः सूयवसगं रिशन्तीः। शुद्धा
अपः सुप्रपाणे पिबन्तीः। मावः स्तेन ईशत् माधशगंसः। परिवो हेती रुद्रस्य वृज्यात्।
उपेदमुपपर्वनम्। आसु गोषूप पृच्यताम्। उपर्षभस्य रेतसि। उपैन्द्र तव वीर्ये ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः